

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗРОБКИ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ ДИТЯЧОГО ОДЯГУ

О.П. БОХОНЬКО

Хмельницький національний університет

Процес виробництва дитячого одягу слід віднести до складних процесів. Він потребує особливого підходу, тому що з одного боку швейні виробники дитячого асортименту уважно обирають маленькі, або підліткові споживачі та одобрюють їхні батьки, з іншого – дитячі виробники повинні відповідати існуючим вимогам, які задекларовані в нормативних документах та стандартах. І навіть в сучасний час, коли стандарти та їх вимоги є не обов'язковими для виконання – дитячий одяг, як і раніше, повинен бути якісним, комфортним та безпечним при експлуатації. Крім того, дитячі виробники повинні відповідати напряму сучасної моди. Дитяча мода, як і мода для дорослих, не стабільна і швидко змінюється. У виробках змінюються форма, силует, окремі елементи та деталі оздоблення.

Не зважаючи на складність даного асортименту, випуск дитячого одягу повинен бути економічно вигідним для швейного підприємства.

Сучасне швейне виробництво представляє собою складну систему, що пов'язує багато різноманітних складових. Головною метою функціонування такої системи є виготовлення продукції заданої якості в заданих об'ємах в найкоротші терміни. При вирішенні завдань подібного виду пропонується застосовувати метод системного підходу, який є одним з форм конкретизації сучасних принципів, що покладені в основу GALS- технології.

Кожна існуюча система має в наявності визначену кількість елементів, зв'язків, властивостей.

Основою методології системного підходу є пояснення про те, що кожна система є однією з підсистем. В свою чергу сама система є однією з підсистем більш високого рівня, тобто система будується за ієрархічним принципом і має в основі системний підхід. Виготовлення дитячого одягу, пропонується розглянути як одну з підсистем, що входить в систему більш високого рівня. Швейне виробництво відноситься до швейної галузі, яка в свою чергу є елементом промисловості України.

Елементами системи є вхід, процес, вихід. Вхід – це сукупність первинних факторів, які підлягають зміні. Вихід – результат функціонування системи, які є ціллю процесу, а здатність процесу перетворювати вхід на вихід є властивістю системного процесу. Зміні процесу визначають його направлення.

Роботу швейних підприємств розглядаємо як систему взаємопов'язаних елементів виробничого, художнього, технологічного, інформаційного та економічного характеру. Ціллю системи є випуск швейних виробів високої якості для забезпечення потреб споживачів продукцією вітчизняного виробництва. При цьому враховуємо відповідність економії матеріальних та

трудових ресурсів, відповідність соціальних, економічних, екологічних, та інших показників сучасним або встановленим вимогам.

На основі системного підходу розроблена детальна ієрархічна схема процесу виготовлення дитячого одягу, при цьому були застосовані такі методологічні підходи, як принцип органічної цілісності, як структуризація системи, єдність формалізованих та неформалізованих даних.

На першому рівні розроблені позиції планування, управління, проектування дитячих швейних виробів і їх реалізація. Ці показники характеризують цілі та функції швейного підприємства. В подальшому елементи зовнішньої системи розглядаються, як підсистеми у вигляді комплексу елементів. Кожна підсистема в свою чергу деталізується на наступних нижчих рівнях. Деталізація підсистем виконується послідовно до заданого рівня.

Продовжуючи деталізацію системної структури виготовлення дитячих швейних виробів розроблено другий рівень, який включає перспективне, поточне, інтерактивне планування; управління цехів, відділів, служб підприємства. Проектування швейних виробів дитячого асортименту складається на цьому рівні з художньо-конструкторського аналізу та художньо-конструкторського синтезу, які на третьому рівні поділяються на розробку моделей та конструкції.

Позицію “Випуск продукції” на другому рівні поділяємо на наступні підсистеми: організація та планування, підготовка виробництва, основне виробництво, додаткове, забезпечуюче виробництво, реалізація. Підсистема “Основне виробництво” – третій рівень – поділяється на: вибір матеріалів, розробку технології, організації технологічного процесу, контролю виробництва та продукції. Підсистема “Додаткове виробництво”, що характеризує забезпечуючі процеси, поділяємо на управління ресурсами та організаційно-маркетингові роботи. Етап “Управління ресурсами” на наступному рівні поділяємо на управління інформаційними ресурсами, управління зовнішніми зв’язками, управління кадровим станом, обладнанням та робочим середовищем. На четвертому рівні виконується деталізація вже розглянутих елементів. Подальша деталізація системної структури виробництва дитячого одягу виконується до одиничних показників елементів системи та підсистеми.

Отже, в роботі розроблена структурна багаторівнева схема виготовлення дитячого одягу, яка наглядно представляє деталізацію елементів всієї структури.

Шляхом оптимізації роботи кожної з підсистем можна забезпечити ефективну діяльність всієї системи підготовки та випуску високоякісного дитячого одягу. Крім того, структурна схема яка була запропонована, є основою для подальшої розробки моделі інформаційної взаємодії всіх процесів при виготовленні швейних виробів дитячого асортименту та визначення інформаційних зв’язків розглянутих елементів в підсистемах. Це дає можливість в подальшому використовувати GALS-технології при виготовленні дитячих швейних виробів.